

Sygn. akt **IC 1935/12**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2013r.

Sąd Okręgowy w Płocku Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Tetkowska

Protokolant: stażysta Izabela Seklecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 listopada 2013r. w Płocku

sprawy z powództwa S. R.

przeciwko I. G. i Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu w Płocku reprezentowanemu przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa

o odszkodowanie

1. powództwo oddala ;
2. zasądza od powoda S. R. na rzecz pozwanego I. G. kwotę 7.217 zł (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. zasądza od powoda S. R. na rzecz pozwanego Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Płocku reprezentowanemu przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa kwotę 7.217zł (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygnatura akt IC 1935/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 września 2012 r. S. R. wystąpił przeciwko I. G. Komornikowi Sądowemu i Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Rejonowego w Płocku o zasądzenie na jego rzecz od pozwanych I. G. oraz Skarbu Państwa Prezesa Sądu Rejonowego w Płocku solidarnie na jego rzecz kwoty 195.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu wskazał, że licytacja należącej do niego nieruchomości została wyznaczona na dzień 26.09.2007 r. w budynku Sądu Rejonowego w Płocku. Licytacja się nie odbyła, gdyż komornik I. G. poinformował Sąd, że powód spłacił wszystkie długi ciężące na gospodarstwie w kwocie 195.000 zł. W rezultacie komornik odstąpił od licytacji nieruchomości . Pobrał pomimo to na rzecz swojej kancelarii opłatę stosunkową, tak jakby licytację przeprowadził. Ponadto komornik przyjmując pieniądze od osoby trzeciej (Pana K.) pobrał je bez żadnego tytułu prawnego (k. 2 - 4).

Powód pismem procesowym z dnia 4 marca 2013 r. zmodyfikował swoje żądania i wniósł o : zasądzenie od Skarbu Państwa kwoty 99.000.000zł natomiast od Komornika Sądowego I. G. kwoty 1 .810 .000 złotych. W uzasadnieniu wskazał, że kwotę 99.000.000 zł mógł uzyskać, gdyby komornik sprzedał nieruchomość na licytacji (pismo k. 113) . Na rozprawie w dniu 29 maja 2013r. uzasadnił żadaną kwotę faktem, iż w przypadku sprzedaży zajętej nieruchomości firmie (...) uzyskalby taką właśnie sumę, mimo, że jak sam oświadczył firma (...) nigdy nie składała mu takiej propozycji (k. 183 , 00.09.59). Wskazał także, iż na kwotę dochodzoną od pozwanego I. G. złożyły się : kwota **110.000** zł tytułem odsetek od kwoty 195.000 zł, które pobrał komornik na 2 dni przed licytacją od Pana K., którą powód musi mu zwrócić, kwota **300.000** zł, to kwota, którą powód musi zwrócić W. R. na podstawie wyroku Sądu Okręgowego z dnia 18.02.2008 r. sygn. akt IC 119/08, kwota **1.400.000** zł tj. kwota jaką mógłby zarabiać prowadząc działalność

gospodarczą po sprzedaży gospodarstwa w dniu 26.09.2007 r. ,a także z tytułu nie wykreślenie z hipoteki do dnia dzisiejszego wpisu o zajęciu komorniczym na podstawie, którego miała się odbyć licytacja (k. 112 - 114).

Pozwany I. G. wniósł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany przyznał, że w czasie, gdy pełnił obowiązki Komornika Sądowego Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Płocku prowadził przeciwko powodowi dwa postępowania egzekucyjne, w tym egzekucję z nieruchomości. Sprawy te prowadzono pod sygn. akt I Km 853/06 oraz I Kmp 119/98 i wielokrotnie w toku prowadzonych postępowań dokonywano kontroli prawidłowości prowadzonego postępowania - w tym także w ramach sądowego nadzoru nad egzekucją z nieruchomości - przy czym nie stwierdzono uchybień. Podkreślił, że powód nie wskazał w treści pozwu żadnych przesłanek na podstawie, których domaga się od pozwanego zapłaty kwoty 195.000 zł., w szczególności nie została wykazana przez powoda bezprawność działania pozwanego, istnienie szkody, a także jakikolwiek związek przyczynowy pomiędzy - rzekomym - bezprawnym działaniem pozwanego, a szkodą. Twierdzenia powoda, co do samego faktu pobrania rzekomo nienależnej opłaty stosunkowej, są nieuzasadnione (k. 28 - 30). Na rozprawie w dniu 29 maja 2013 r. pozwany I. G. wniósł o oddalenie powództwa, podniósł zarzut przedawnienia (k. 183)

Pozwany Skarb Państwa Sąd Rejonowy w Płocku wniósł o oddalenie powództwa. Podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, wskazując, że roszczenie powoda wynika ze zdarzenia - licytacji nieruchomości, które miało miejsce we wrześniu 2007 r., zaś powództwo zostało wytoczone dopiero w sierpniu 2012 r. W ocenie pozwanego termin 3 - letni biegnie od daty uzyskania informacji o szkodzie i osobie obowiązanej do jej naprawienia, a nie od daty, gdy powód dowiedział się, iż dane okoliczności mogą stanowić podstawę domaganie się przez niego zadośćuczynienia lub odszkodowania. Ponadto wskazał, że w niniejszej sprawie powód w żaden sposób nie wykazał bezprawności działania komornika, związku przyczynowego oraz szkody w związku z toczącym się postępowaniem przed Sądem Rejonowym w Płocku. Co więcej nie udowodnił istnienia przedmiotowej szkody mającej polegać zdaniem powoda na utracie możliwości zarobkowania, czy utracie zdrowia powoda (k. 36 - 39).

Pismem procesowym z dnia 17 grudnia 2012 r. pozwany Skarb Państwa wskazał, że roszczenie powoda związane z rzekomymi nieprawidłowościami w toku egzekucji z nieruchomości jest bezzasadne. Na podstawie akt I Co 1888/06 oraz II Kp 253/12 wynika, że egzekucja w przedmiotowej sprawie toczyła się z wniosku E. R., dotyczyła należności pieniężnej i skierowana została do nieruchomości powoda położonej w miejscowości K.w gminie S., dla której prowadzona jest księga wieczysta (...). Nadzór nad tą egzekucją sprawował Sąd Rejonowy w Płocku, a sprawa prowadzona była pod sygn. akt I Co 1888/06. (k. 63 - 64).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Przeciwko S. R.prowadzone było postępowanie egzekucyjne z nieruchomości przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Płocku I. G.na wniosek wierzycielki E. R.w sprawie sygn. akt I Km 853/06 (okoliczność bezsporna, wniosek o wszczęcie o egzekucji k. 1 w sprawie sygn. akt. I Km 853/06)

Wierzytelność E. R.wynikała z postanowienia Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 16 maja 2005 r. w sprawie I Ns 93/04 w sprawie o podział majątku wspólnego. W pkt. 4 tegoż postanowienia Sąd zasądził od S. R.na rzecz E. R.kwotę 70.245,27 zł płatną jednorazowo, w terminie 1 roku od uprawomocnienia się postanowienia, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi zapłaty (okoliczność bezsporna, postanowienie k. 92 - 93).

Ponadto przeciwko S. R.prowadzone było postępowanie egzekucyjne z nieruchomości przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Płocku I. G.na wniosek wierzycieli D. R., E. R. (1) i P. R.reprezentowanych przez matkę E. R.. Egzekucja była prowadzona na podstawie tytułu wykonawczego - wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 13.05.2002 r., sygn. akt III RC 406/02 oraz na podstawie wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 24.11.1998 r., sygn. akt III RC 1258/98 (okoliczność bezsporna, zawiadomienie o przyłączeniu do egzekucji z nieruchomości k. 101 w aktach Kmp 119/98).

W dniu 7 sierpnia 2006 r. Komornik Sądowy I. G. poinformował Sąd Rejonowy w Płocku, że wszczął egzekucję należności pieniężnej z nieruchomości zabudowanej składającej się z działek nr (...) o łącznej powierzchni 16,59 ha

położonej w miejscowości K., gmina S., dla której Sąd Rejonowy w Płocku prowadzi księgę wieczystą o numerze (...) (okoliczność bezsporna, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 11 w aktach Km 853/06).

Sąd Rejonowy w Płocku dokonywał kontroli czynności komornika. W dniu 14 września 2006 r. stwierdzono, iż postępowanie jest prowadzone prawidłowo. Zajęcie nieruchomości nastąpiło w dniu 11.08.2006 r., stwierdzono również brak wniosku o opis i oszacowanie nieruchomości (okoliczność bezsporna, notatka k. 5 w aktach sprawy sygn. akt. I Co 1888/06).

W dniu 27 listopada 2006 r. na skutek kontroli zobowiązano komornika do bezzwłocznego przystąpienia do opisu i oszacowania nieruchomości, po uiszczeniu zaliczki, po wyasygnowaniu zaliczki przez Skarb Państwa (okoliczność bezsporna, notatka k. 8 w aktach sprawy sygn. akt. I Co 1888/06).

W Gazecie (...) i w Urzędzie Gminy w S. ukazało się obwieszczenie o licytacji nieruchomości. Komornik Sądowy Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Płocku podał do publicznej wiadomości, że w dniu 26.09.2007 r. o godz. 14.45 w budynku Sądu Rejonowego w Płocku I Wydział Cywilny odbędzie się pierwsza licytacja nieruchomości położonej w miejscowości K. gm. S., dla której Sąd Rejonowy w Płocku prowadzi księgę wieczystą nr (...). Suma oszacowania wynosiła 279.894 zł. Cena wywołania była równa 3/4 sumy oszacowania. (okoliczność bezsporna obwieszczenie o licytacji k. 13, k. 153 w aktach Km 853/06).

Pismem z dnia 23 lipca 2007 r. Komornik Sądowy - I. G. wystąpił do Sądu Rejonowego w Płocku o wyznaczenie terminu licytacji nieruchomości na dzień 26.09.2007 r., pismo zostało uwzględnione, a termin licytacji został wyznaczony na dzień 26 września 2007 r. godz. 14.45 (okoliczność bezsporna, pismo w sprawie uzgodnienia terminu licytacji k. 68).

Na wyznaczony termin licytacji stawili się: komornik, dłużnik S. R. oraz licytant W. D., po czym komornik oświadczył, że dłużnik S. R. uiszczył całą zaległość, dokonał dwóch wpłat w kwotach: 105.803,28 zł i 13.799,64 zł, w związku z czym odstąpił od licytacji. Zadłużenie uregulował J. K.. (okoliczność bezsporna, protokół z dnia 26 września 2007 r. k. 148 w aktach sprawy sygn. akt I Km 853/06, karta rozliczeniowa w aktach Kmp 119/98, protokół Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 26 września 2007 r. k. 16 w aktach sprawy I Co 1888/06, zeznania świadka W. D.k. 184).

Kolejnej czynności kontrolnej sąd dokonał w dniu 24 kwietnia 2008 r. i stwierdzono, że wobec uregulowania należności przez dłużnika postanowieniem z dnia 26.09.2007 r. komornik ustalił koszty egzekucyjne, stwierdzając zakończenie postępowania egzekucyjnego (okoliczność bezsporna, notatka urzędowa k. 19 w aktach sprawy I Co 1888/06).

Przed Sądem Rejonowym w Płocku było również rozpatrywane zażalenie S. R. na postanowienie Prokuratora Rejonowego w Płocku z dnia 20 marca 2012 r. w sprawie 1 Ds 321/12 w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia w przedmiocie czynu z art. 231 § 1 kk polegającego na dokonany w nieustalonym dniu, w 2007 r. w P. przekroczeniu uprawnień przez funkcjonariusza państwowego - Komornika Sądowego Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Płocku, poprzez przyjęcie podczas licytacji nieruchomości kwoty 195.000 zł na poczet spłaty zadłużenia powoda. Postanowieniem z dnia 21.06.2012 r. sygn. akt II Kp 253/12 Sąd Rejonowy w Płocku zaskarżone postanowienie prokuratora utrzymał w mocy, stwierdzając brak podstaw do uznania, iż komornik swoim działaniem wypełnił znamiona czynu zabronionego (okoliczność bezsporna, postanowienie k. 72 - 73, 78 - 79).

Pismem z dnia 6 lipca 2012 r. Prezes Sądu Rejonowego w Płocku w odpowiedzi na skargi powoda z dnia 18 i 22 czerwca 2012 r. poinformował, że organem właściwym do rozpoznawania zawiadomień o przestępstwach i prowadzenia postępowań przygotowawczych jest prokurator, który nie znalazł podstaw do wszczęcia śledztwa. Wydane przez niego orzeczenie poddane zostało merytorycznej kontroli przez sąd, na skutek złożonego zażalenia. Podtrzymał stanowisko, że zarzuty podniesione przez powoda w pismach nie dotyczą kwestii objętych nadzorem administracyjnym sprawowanym nad komornikami przez prezesa sądu rejonowego w trybie art. 3 ust. 2 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2006 r. nr 167, poz. 1191)- zgodnie z którym to przepisem zakres nadzoru prezesa sądu rejonowego sprowadza się do badania formalnej poprawności działalności komornika, to jest nadzorowania szybkości, sprawności

i rzetelności postępowania poprzez badanie, czy w konkretnych sprawach nie zachodzi przewlekłość w podejmowaniu czynności (przy czym nadzór nie może wkraczać w działanie podlegające nadzorowi sądu), prawidłowości prowadzenia biurowości i rachunkowości oraz kultury pracy i zachowania stosownego do godności urzędu komornika (okoliczność bezsporna, pismo prezesa SR k. 85 - 86).

Powód nie zaskarżył kosztów postępowania egzekucyjnego/ bezsporne/.

Powód sprzedał przedmiotową nieruchomość Panu K. w 2008r. za kwotę 207.000zł / bezsporne/.

Powyższy stan faktyczny był bezsporny, Sąd ustalił go w oparciu o w/w dowody z dokumentów: wniosek o wszczęcie o egzekucji k. 1, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 11, obwieszczenie o licytacji k. 13, k. 153, protokół z dnia 26 września 2007 r. k. 148 w sprawie sygn. akt. I Km 853/06, notatka k. 5, notatka k. 8, protokół Sądu Rejonowego w Płocku, notatka urzędowa k. 19 z dnia 26 września 2007 r. k. 16 w aktach sprawy sygn. akt. I Co 1888/06, postanowienie k. 92 – 93, pismo w sprawie uzgodnienia terminu licytacji k. 68, postanowienie k. 72 - 73, 78 – 79, pismo prezesa SR k. 85 – 86, zawiadomienie o przyłączeniu do egzekucji z nieruchomości k. 101, karta rozliczeniowa w aktach Kmp 119/98, a także w oparciu o zeznania świadka W. D. (1)k. 184 - 00.25.56 oraz przesłuchanie powoda k. 129- 00.05.do 00.15.20 i k.182 – 00.06.24- 00.06.57, k.183- 00.09.4200.09.42 i k.185- 00.43.33 .

Sąd nie dał wiary zeznaniom powoda jako nielogicznym, wewnętrznie niespójnym i pozostającym w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym.

Sąd zważył co następuje:

Podstawą odpowiedzialności pozwanego komornika sądowego jest art. 23 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz. U. z 2011 r. nr 231 poz. 1376 z późn zm.). Stanowi on, że komornik jest obowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu czynności. Odpowiedzialność odszkodowawcza komornika uregulowana w komentowanym przepisie jest odpowiedzialnością deliktową, której przesłanką jest działanie lub zaniechanie niezgodne z prawem, bez względu na zawinienie komornika (por. wyrok SN z dnia 10 lutego 2010 r., V CSK 279/09, LEX nr 585901). Termin "zachowanie niezgodne z prawem" należy rozumieć jako zaprzeczenie zachowania uwzględniającego nakazy i zakazy wynikające z normy prawnej. Niezgodność z prawem musi być rozumiana ściśle, zgodnie z konstytucyjnym ujęciem źródeł prawa (art. 87-94 Konstytucji RP). Niezgodne z prawem będzie zatem działanie sprzeczne z przepisem Konstytucji RP, ustawy, ratyfikowanej umowy międzynarodowej, rozporządzenia, aktem prawa miejscowego czy przepisem powszechnie obowiązującego aktu prawa europejskiego. Pojęcie niezgodności z prawem na gruncie komentowanego przepisu nie obejmuje naruszeń norm moralnych i obyczajowych, określanych terminem "zasad współżycia społecznego" lub "dobrych obyczajów" (tak H. C., J. A., Status prawny komornika...). Wynikający z ust. 1 komentowanego przepisu obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przez niezgodne z prawem działanie komornika obejmuje także szkodę niemajątkową, o której mowa w art. 448 k.c. (por. wyrok SN z dnia 19 października 2011 r., II CSK 721/10, LEX nr 1102655; wyrok SN z dnia 27 października 2011 r., V CSK 489/10, LEX nr 1102552).

Natomiast podstawą odpowiedzialności Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Płocku jest art. 417 k.c. Na podstawie art. 417 k.c. za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa.

W związku z podniesionym zarzutem przedawnienia wskazać należy na treść art. 442¹ k.c., według którego roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Jednakże w każdym wypadku roszczenie przedawnia się z upływem lat dziesięciu od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie wyrządzające szkodę. Natomiast zgodnie z art. 117 § 2 k.c. po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może się uchylić od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się z zarzutu przedawnienia.

W związku z podniesionym przez pozwanych zarzutem przedawnienia zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie ma kwestia ustalenia okresu przedawnienia i początku jego biegu. Sąd przyjął, iż w przedmiotowej sprawie ma zastosowanie termin przedawnienia roszczeń z tytułu czynu niedozwolonego, który wynosi 3 lata i liczony jest od daty dowiedzenia się o szkodzie i osobie zobowiązanej do jej naprawienia, przy czym nie może on przekroczyć lat 10. Z dokonanych ustaleń wynika, iż czynności komornika sądowego I. G. i Sądu Rejonowego w Płocku w związku z licytacją przedmiotowej nieruchomości położonej w miejscowości K., gm. S., dla której Sąd Rejonowy w Płocku prowadzi księgę wieczystą o numerze (...) zostały zakończone w dniu 26 września 2007 r., wobec uregulowania długu S. R. przez osobę trzecią J. K.. J. K. w dniu 26 września 2007 r. dokonał dwóch wpłat w kwotach: 105.803,28 zł i 13.799,64 zł i uregulował zobowiązanie S. R. w całości. Na rozprawie w dniu 26 września 2007 r. był obecny S. R., komornik poinformował go o tym, że licytacja została wstrzymana wobec faktu uregulowania zadłużenia. Oczywistym jest, że powód musiał zdawać sobie sprawę z stanu tego postępowania, w związku z czym zasadny jest wniosek, iż posiadał on konieczną wiedzę o szkodzie jak i podmiocie zobowiązanym do jej naprawienia. Wszystko to prowadzi do wniosku, iż roszczenia dochodzone w niniejszym postępowaniu przedawniły się najpóźniej w dniu 26 września 2010 r. Jak wskazano dochodzone przez powoda roszczenia uległy przedawnieniu najpóźniej we wrześniu 2010 r. podczas gdy powództwo zostało wytoczone w dniu 28 września 2012 r., a więc 2 lata później. Wobec tego, iż w chwili wytoczenia powództwa roszczenia w nim zgłoszone były przedawnione z mocy art. 117 § 2 kc powództwo podlegało oddaleniu, niezależnie od innych kwestii spornych między stronami.

Z uwagi na fakt, iż Sąd uwzględnił zarzut przedawnienia, nie było potrzeby przeprowadzenia dowodów zawnioskowanych przez powoda, dlatego Sąd je oddalił.

Na marginesie podnieść należy, że zgromadzony materiał dowodowy, zdaniem Sądu, wskazuje, że postępowanie egzekucyjne było prowadzone zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, mianowicie zostało wszczęte na wniosek wierzycielki wskazujący składnik majątku, z którego prowadzona miała być egzekucja (wniosek egzekucyjny k. 1 w aktach sprawy I Km 853/06), składnik ten znajdował się w majątku dłużnika - S. R. (postanowienie I Ns 93/04 k. 1 w aktach sprawy I Km 853/06), licytacja została przeprowadzona zgodnie z przepisami kodeksu postępowania cywilnego (952 kpc - 962 kpc), został wyznaczony termin licytacji, komornik ogłosił o licytacji przez publiczne zamieszczenie obwieszczenia (obwieszczenie o licytacji k. 13, k. 153 w aktach KM 853/06), a następnie sporządzono protokół, w którym stwierdzono, że zadłużenie powoda zostało uregulowane w całości (protokół z dnia 26 września 2007 r. k. 148 w aktach sprawy sygn. akt I Km 853/06, protokół Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 26 września 2007 r. k. 16 w aktach sprawy I Co 1888/06). Zgodnie z treścią art. 356 § 2 kc, jeżeli wierzytelność pieniężna jest wymagalna, wierzyciel nie może odmówić przyjęcia świadczenia od osoby trzeciej, chociażby działała bez wiedzy dłużnika. Odwołanie licytacji znajdowało więc swoje prawne uzasadnienie w dokonaniu przez komornika zaliczenia dwóch wpłat dokonanych przez osobę trzecią J. K. jako spłaty długu za S. R. . W ocenie Sądu nie można więc przypisać bezprawności działaniom komornika.

Podkreślenia wymaga również fakt, iż powód, mimo ciążącego na nim obowiązku wynikającym z treści art. 6 kc, nie udowodnił istnienia „po swojej stronie” szkody jako takiej, a więc nie udowodnił tym samym niezbędnej przesłanki do przypisania pozwany odpowiedzialności w rozumieniu w/w przepisów prawa. W tej sytuacji nie można rozważać istnienia kolejnej przesłanki skutkującej odpowiedzialnością pozwanych , a mianowicie istnienia związku przyczynowo między zdarzeniem wywołującym szkodę a szkodą, która w niniejszej sprawie nie wystąpiła.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie 98 k.p.c., art. 99 k.p.c. w zw. z art. 11 ust. 3 ustawy z 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. nr 169, poz. 1417 z zm.) i § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dn. 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 z póź. zm.) i zasądził od powoda na rzecz Skarbu Państwa Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 7.217 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz na rzecz I. G. kwotę 7.217 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji wyroku.